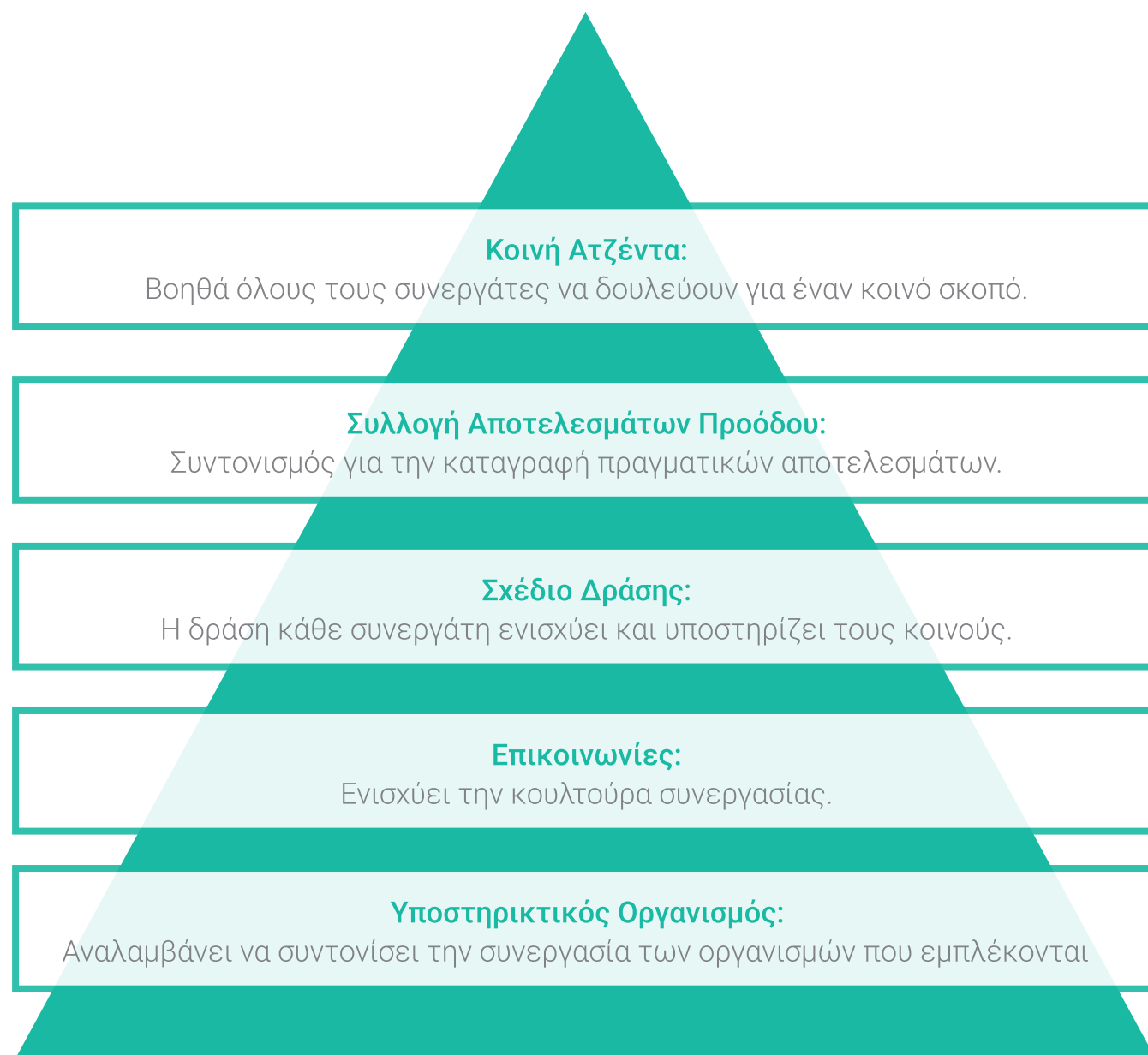

Ο συλλογικός αντίκτυπος (όπως ορίστηκε το 2011 από τους Kramer και Kania) είναι η δέσμευση μιας ομάδας ανθρώπων από διαφορετικούς τομείς σε κοινή δράση, πάνω στα πλαίσια μιας κοινής ατζέντας, με στόχο την επίλυση ενός πολύπλοκου κοινωνικού προβλήματος. Προκειμένου να δημιουργηθούν μακροπρόθεσμες λύσεις σε κοινωνικά θέματα ή/και προβλήματα μεγάλης κλίμακας, οργανισμοί από όλους τους τομείς (Κοινωνία των Πολιτών, Δημόσιος, Ιδιωτικός τομέας) πρέπει να συντονίσουν τις προσπάθειες τους και να συνεργαστούν γύρω από έναν σαφώς –μεταξύ τους- καθορισμένο στόχο.

Ο συλλογικός αντίκτυπος αποτελεί μια σημαντική μετακίνηση από το σημερινό πρότυπο του “απομονωμένου αντικτύπου” που συναντάμε έντονα σε όσους δραστηριοποιούνται στον κοινωνικό τομέα. Η παραδοχή ότι κάθε οργανισμός από μόνος του δεν μπορεί να δημιουργήσει μεγάλες και μακροπρόθεσμες κοινωνικές αλλαγές είναι και η βάση αλλά και η ανάγκη ύπαρξης του συλλογικού αντικτύπου.

Δεν υπάρχει κάποια έτοιμη ή σίγουρη λύση, δεν υπάρχει μια απλή συνταγή που ακολουθώντας την να μπορέσει κανείς να παρέμβει ή να λύσει συστημικά κοινωνικά προβλήματα και σίγουρα αυτά τα προβλήματα δεν μπορούν να λυθούν απλά και μόνο αντιγράφοντας ή μεγαλώνοντας σε κλίμακα μια καλή πρακτική μιας ομάδας, ενός οργανισμού ή ενός προγράμματος. Οι δυνατοί οργανισμοί της Κοινωνίας των Πολιτών είναι απαραίτητοι αλλά δεν είναι αρκετοί για να επιτευχθεί μια κοινωνική αλλαγή μεγάλης κλίμακας.

Υπάρχουν πέντε προϋποθέσεις για να επιτευχθεί συλλογικός αντίκτυπος:

1. Όλοι οι συνεργάτες να έχουν έναν κοινό σκοπό και μια κοινή ατζέντα σχετικά με την αλλαγή που θέλουν να επιτύχουν. Να υπάρχει κοινή κατανόηση του προβλήματος και κοινή προσέγγιση για την επίλυση του μέσω κοινά αποφασισμένων δράσεων.
2. Τα δεδομένα να συλλέγονται και τα αποτελέσματα να καταγράφονται και να αξιολογούνται συνεχώς από όλους του συνεργάτες και σε ένα συλλογικά αποφασισμένο πλαίσιο ώστε να εξασφαλιστεί μια “κοινή” μέτρηση η οποία και θα βοηθήσει σε μια ενιαία γραμμή προσέγγισης.
3. Να υπάρχει ένα σχέδιο δράσης που να περιγράφει και να συντονίζει τις δράσεις κάθε συνεργάτη ώστε να υπάρχει αμοιβαία υποστήριξη και ενίσχυση.
4. Να υπάρχει ανοικτή και συνεχής επικοινωνία μεταξύ όλων των συνεργατών για το χτίσιμο μιας σχέσης εμπιστοσύνης, για την διασφάλιση των αμοιβαίων στόχων και για την συνεχή δημιουργία κοινών κινήτρων.
5. Να υπάρχει ένας ή περισσότεροι υποστηρικτικοί οργανισμοί της διαδικασίας (backbone organizations) οι οποίοι μέσα από το προσωπικό και τις εξειδικευμένες δεξιότητες τους να υποστηρίζουν ολόκληρη την πρωτοβουλία και να συντονίζουν τους υπόλοιπους συνεργάτες οργανισμούς.

Η λύση της συνεργασίας, της συλλογικής επίλυσης και της συντονισμένης εργασίας δεν είναι απαραίτητη για όλα τα κοινωνικά προβλήματα γύρω από τα οποία δραστηριοποιείται ένας οργανισμός. Το πρότυπο του συλλογικού αντικτύπου λειτουργεί κυρίως για πολύπλοκα ή συστημικά προβλήματα και όχι τόσο για τεχνικά θέματα του κοινωνικού τομέα. Πρωτοβουλίες συλλογικού αντικτύπου δουλεύουν, στην παρούσα φάση, για την αντιμετώπιση μίας ευρείας ποικιλίας θεμάτων σε όλο τον κόσμο, στους τομείς της υγειονομικής περίθαλψης, της έλλειψης στέγασης, του περιβάλλοντος και της ανάπτυξης κοινοτήτων.

Πολλές από αυτές τις πρωτοβουλίες παρουσιάζουν ήδη συγκεκριμένα αποτελέσματα, ενισχύοντας ακόμα περισσότερο την συζήτηση για την αναγκαιότητα της (συν)εργασίας σε συλλογικό επίπεδο για σύνθετα κοινωνικά προβλήματα.

